

موسسه حسابرسی آزمون پرداز ایران مشهود

شماره: 96488/210

سامانه هوشمند مالیاتی | قوانین مالیات مستقیم و ارزش افزوده

تأیید بخشنامه شماره ۵۹۰۹/۴۹۰۹-۲۱۱ مورخ ۲۶/۸/۸۲ سازمان امور مالیاتی کشور توسط هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

بخشنامه

به پیوست تصویر دادنامه شماره ۱۴۷ مورخ ۶/۳/۱۳۸۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر:

عدم مغایرت مفاد بخشنامه شماره ۵۹۰۹/۴۹۰۹-۲۱۱ مورخ ۲۶/۸/۸۲ سازمان امور مالیاتی کشور در قسمت مورد اعتراض با قانون و حدود اختیار سازمان متبوع در وضع مقررات دولتی جهت اطلاع و اقدام لازم ارسال می گردد

محمد قاسم پناهی
معاون فنی و حقوقی

شماره دادنامه: ۱۴۷

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۳/۰۶

کلاس پرونده: ۲۹۰/۸۳

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای حسینعلی بلند پایه .

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند دوم بخشنامه شماره ۵۹۰۹/۴۹۰۹-۲۱۱ مورخ ۲۶/۸/۱۳۸۲ سازمان امور مالیاتی کشور .

مقدمه: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، به موجب ماده ۲۴۲ قانون مالیاتهای مستقیم و تبصره ذیل آن مصوب ۲۸/۱۱/۱۳۸۰ اداره امور مالیاتی موظف گردیده است، در قبال اضافه دریافتی از مؤدی و پس از انجام مراحل قانونی در ازاء اضافه دریافتی مؤدی معادل ۱/۵ درصد ماهیانه به خسارت دیده پرداخت نمایند. ضمن اینکه ماده ۲۷۳ همان قانون در فراز دوم خود تاریخ شروع اعمال این قانون را از اول فروردین ماه سال ۱۳۸۰ مقرر کرده است. اما متأسفانه سازمان امور مالیاتی بدون داشتن مجوز قانونی و با تفسیر قانون به نفع خویش و در جهت دریافت هر چه بیشتر مالیات طی بخشنامه ای کلیه دریافتهای گذشته را هر چند پرداخت آن سالهای بعد از تصویب قانون موکول شده باشد، خارج از شمول ماده مذکور پنداشته و از این رهگذر حاضر به پرداخت حقوق قانونی مؤدیان نمی باشند. تقاضای رسیدگی و ابطال بند دوم بخشنامه شماره ۵۹۰۹/۴۹۰۹-۲۱۱ مورخ ۲۶/۸/۱۳۸۲ سازمان امور مالیاتی کشور را دارم. نماینده قضائی سازمان امور مالیاتی کشور در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۷۵۴۵-۱۱۲ مورخ ۱۵/۱۲/۱۳۸۳ مبادرت به ارسال تصویر نامه شماره ۲۴۵۵-۲۱۱ مورخ ۸/۷/۱۳۸۳ دفتر فنی مالیاتی نموده اند. در نامه اخیرالذکر آمده است، بخشنامه مورد شکایت در خصوص نحوه اجرای ماده ۲۴۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۲۷/۱۱/۱۳۸۰ تهیه و ابلاغ گردیده که به استناد ماده ۲۷۳ قانون اخیرالذکر از اول سال ۱۳۸۱ به بعد قابل اجراء می باشد. ضمناً لازم به ذکر است، صرفاً اشخاص حقوقی که سال مالی آنها از اول فروردین ماه سال ۱۳۸۰ به بعد باشد، از لحاظ ترتیب رسیدگی و نرخ مالیاتی مشمول مقررات قانون اصلاحی بوده و برای سایر اشخاص (اشخاص حقیقی) از ابتدای سال ۱۳۸۱ قابل اجراء خواهد بود و در قانون تاریخ دیگری مبنی بر اجرای آن قبل از تصویب پیش بینی نگردیده است. از طرفی عبارت سطر آخر بند یک بخشنامه موصوف صراحت دارد که خسارت موصوف قابل تسری به مبلغ اضافه دریافتی که تاریخ وقوع آن قبل از شروع سال ۱۳۸۱ بوده است، نمی

باشد. زیرا چنین حکمی قبل از سال ۱۳۸۱ وجود نداشته و با توجه به اصل منع عقاب بلا بیان حکم مزبور برای پرداختی های سنوات قبل از اجرای قانون فاقد وجاهت قانونی و دارای بارمالی پیش بینی نشده خواهد بود. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می نماید.

رأی هیأت عمومی

قانون گذار به شرح ماده ۲۴۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۸۰ ضمن تأکید بر ضرورت استرداد مالیاتی که در نتیجه اشتباه در محاسبه، اضافه دریافت شده و یا مالیاتی که طبق مقررات قانون مزبور قابل استرداد است و همچنین تعیین محل استرداد وجوه مزبور، مبالغ اضافه دریافتی از مؤدیان بابت مالیات موضوع این قانون را مشمول خسارتی به نرخ یک و نیم درصد در ماه از تاریخ دریافت تا تاریخ استرداد آن اعلام داشته است و به صراحت ماده ۲۷۳ الحاقی به قانون فوق الذکر، تاریخ اجرای قانون فوق الاشعار از جمله تبصره ماده ۲۴۲ قانون را ۱/۱/۱۳۸۱ تعیین کرده است. بنابراین بخشنامه شماره ۵۹۰۹/۴۹۰۹ مورخ ۲۶/۸/۱۳۸۲ سازمان امور مالیاتی کشور در قسمت مورد اعتراض که مبین هدف و حکم مقنن است، مغایرتی با قانون ندارد و خارج از حدود اختیارات سازمان مزبور در وضع مقررات دولتی نمی باشد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
معاون قضائی دیوان عدالت اداری
مقدسی فرد

شماره: ۵۹۰۹/۴۹۰۹/۲۱۱

تاریخ: ۲۶/۰۸/۱۳۸۲

پیوست:

سازمان امور اقتصادی و دارائی استان

شورای عالی مالیاتی

اداره کل دفتر فنی مالیاتی

دفتر هیأت عالی انتظامی مالیاتی

دبیرخانه هیات های موضوع ماده ۲۵۱ مکرر

دادستانی انتظامی مالیاتی

دانشکده امور اقتصادی

پژوهشکده امور اقتصادی

سازمان حسابرسی

جامعه حسابداران رسمی

نظر به اینکه بموجب ماده ۲۴۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۲۷/۱۱/۱۳۸۰، اداره امور مالیاتی موظف گردیده، در مواردی که مالیات اضافی دریافت شده و یا مالیاتی طبق مقررات مذکور قابل استرداد می باشد، وجه قابل استرداد را ظرف مدت یک ماه به مودی ذینفع پرداخت نماید و همچنین طبق تبصره الحاقی به ماده مذکور نیز مقرراتی در ارتباط با پرداخت خسارت بابت اضافه دریافتی مالیات به مودیان پیش بینی گردیده است، لذا به لحاظ اجرای صحیح مقررات مزبور و اتخاذ رویه واحد یادآور می نماید:

۱_ چون حسب مقررات ماده ۲۷۳ الحاقی به اصلاحیه قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۲۷/۱۱/۱۳۸۰، تاریخ اصلاحیه قانون مزبور از جمله ماده ۲۴۲ و تبصره الحاقی آن از اول سال ۱۳۸۱ می باشد لذا مبداء احتساب خسارت (۱۵ درصد) برای مبالغ اضافی دریافتی مالیات نیز صرفنظر از سال عملکرد تعلق مالیات، از ابتدای سال ۱۳۸۱ به بعد خواهد بود و به عبارت دیگر خسارت موصوف قابل تسری به مبالغ اضافه دریافتی که تاریخ وقوع آن قبل از شروع سال ۱۳۸۱ بوده است نمی باشد.

۲_ مبالغ اضافی دریافتی از مودیان بابت مالیاتهای موضوع قانون مالیاتهای مستقیم به هر عنوان مشمول پرداخت خسارتی به نرخ (۱/۵ درصد) در ماه از تاریخ دریافت مالیات طبق بند (۱) تا زمان استرداد آن خواهد بود که می بایست این اضافه دریافتی مالیات و خسارت متعلقه ظرف مدت یک ماه از تاریخ احراز موضوع از محل وصولی های

جاری به مودی ذینفع پرداخت شود .

۳_ مالیاتهای تکلیفی و علی الحساب های پرداختی به حساب مالیاتی مودی در هر سال در صورتی که اضافه بر مالیات متعلق باشد و ظرف مدت ۳ ماه از تاریخ درخواست مودی مسترد نشود نیز از تاریخ انقضاء مدت مزبور مشمول پرداخت خسارت موضوع بند (۲) فوق خواهد شد .

۴_ در صورت درخواست کتبی مودی ، منظور نمودن مالیات اضافی دریافت شده و خسارت متعلقه به حساب مالیاتی عملکرد سنوات قبل و بعد و همچنین به عنوان مالیات علی الحساب وی ، با رعایت تشریفات قانونی مربوط به استرداد و وصول مالیات بلامانع می باشد .

۵_ مسئولین مالیاتی ذیربط مکلف به اجرای مقررات یادشده در اسرع وقت و به حداقل ممکن رساندن خسارت متعلقه بوده و کوتاهی و سهل انگاری در این مورد موجب پیگرد قانونی توسط دادستانی انتظامی مالیاتی خواهد بود .

عیسی شهسوارخجسته
رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور

مربوط به قانون مالیاتهای مستقیم